

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 decembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul Dediu Adrian împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22 iulie 2013.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 08.07.2013 pînă la 22.07.2013, în instanța de recurs în anulare de la 08.10.2013 pînă la 04.12.2013.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La data de 08 mai 2011, în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Centrului Național Anticorupție, a fost înregistrată cererea lui A.Dediu, prin care se invocă pretinsele acțiuni coruptibile ale unor funcționari din cadrul Primăriei mun.Chișinău la întocmirea și semnarea autorizației de construcție.

2. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, V.Moroșan din 13 iunie 2013, s-a refuzat în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.234 din 08 mai 2013 inițiat în baza petiției adresate anterior Centrului Național Anticorupție, din motiv că fapta factorilor de decizie ai Direcției Exploatare a Locuințelor a Ministerului Transporturilor, APLP nr.51/378 Coop., OCT Chișinău și Primăriei mun.Chișinău, nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Ordonanța nominalizată a fost contestată de către A.Dediu la procurorul ierarhic superior, conform prevederilor art.299¹ alin.(1) Cod de procedură penală.

4. Prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului Procuraturii Anticorupție, V.Levițki din 02 iulie 2013, a fost respinsă, plîngerea cet.A.Dediu împotriva ordonanței din 13 iunie 2012, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

În argumentarea soluției adoptate procurorul a invocat că, în urma examinării actului de sesizare și materialelor administrate, procurorul V.Moroșan corect a dispus de a refuza în începerea urmăririi penale și a clasa procesul penal, pe motiv că în acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere ale ÎS „Direcția de Exploatare a Locuințelor a Ministerului Transporturilor și Gospodăriei Drumurilor”, APLP nr.51/378 Coop., OCT Chișinău și Primăriei mun.Chișinău, la perfectarea deciziei din 24.12.2002, certificatului de inventariere nr.14386 din 14.11.2007, certificatului de urbanism de stabilire a regimului urban nr.41/09 din 19.01.2009, procesului-verbal de recepție finală nr.635 din 02.06.2009, procesului-verbal nr.4 din 23.07.2009, contractului de vânzare-cumpărare nr.25191 din 14.08.2009, certificatului de urbanism pentru proiectare nr.628/11 din

15.07.2011 și autorizației de construcție nr.108 din 07.03.2012, lipsesc elementele unei infracțiuni prevăzute de Codul penal.

5. Petiționarul A.Dediu s-a adresat cu plîngere la Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, solicitînd modificarea ordonanțelor în cauză, prin care incorect s-a dispus clasarea cauzei penale pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, pe cînd cauza urma a fi clasată din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiuni.

6. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22 iulie 2013, a fost respinsă, ca nefondată, plîngerea petiționarului A.Dediu declarată împotriva ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 13 iunie 2013 emisă de procurorul V.Moroșan și a ordonanței de respingere a plîngerii din 02 iulie 2013 emisă de procurorul, adjunct al procurorului Procuraturii Anticorupție, V.Levițki.

În motivarea soluției instanța a indicat că motivele invocate de petiționar sînt neîntemeiate, deoarece organul de urmărire penală a cercetat cazul sub toate aspectele complet și obiectiv, pronunțînd în acest sens ordonanțe motivate, anularea cărora nu se impune, pe motiv că organul de urmărire penală a constatat cu certitudine și a reflectat în actul final că, în urma probelor legal acumulate în cadrul urmăririi penale, corect au fost apreciate din punct de vedere juridic acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere ale ÎS „Direcția de Exploatare a Locuințelor a Ministerului Transporturilor și Gospodăriei Drumurilor”, APLP nr.51/378 Coop., OCT Chișinău și Primăriei mun.Chișinău, în coraport cu circumstanțele de fapt și de drept stabilite, iar careva încălcări în cadrul controlului efectuat din partea procurorului nu au fost depistate, astfel că soluția adoptată este una argumentată și motivată.

7. Încheierea menționată a devenit irevocabilă la data pronunțării.

8. Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs în anulare petiționarul A.Dediu care, fără a face trimitere la careva norme de drept, solicită casarea acesteia, pe motiv că judecătorul de instrucție, adoptînd încheierea nu a indicat că aceasta este definitivă, dar nu irevocabilă, așa cum prevede art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, care, în opinia lui, este o eroare de drept.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, reieșind din prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute de

art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, Colegiul atestă că, prin *viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea atacată* se subînțelege încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R.Moldova și de alte legi naționale, iar temeiul invocat de autorul recursului nu constituie, în sensul susmenționat, un viciu fundamental, care a afectat soluția hotărîrii contestate.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare înaintat de petiționar, din motiv că încheierea în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

10. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Dediu Adrian împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22 iulie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 24 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă